

Braille Emlékezés és Konferencia Debrecenben

A Debreceni Belvárosi Közösségi Ház és a Fehér Bot Alapítvány Luis Braille születésének 200. évfordulója tiszteletére **Emlékezést** valamint a látássérültek rehabilitációjával kapcsolatos **Konferenciát** szervezett **2009. január 10. napján** a Debreceni Belvárosi Közösségi Házban. /Debrecen, Kossuth u. 1. sz./

A délelőtti **Emlékezés** több mint 120 résztvevőjét **Rózsa Dezső**, az alapítvány kulturális segítője köszöntötte. Közöttük is a fogyatékos személyek Esélyegyenlőségéért Közalapítvány képviselőjét, **Dr. Szekeres Antalt** Debrecen Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatalának jegyzőjét, **Porkoláb Gyöngyit** a Kördáma Kör vezetőjét, **Dr. Szőke Lászlót** a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségének elnökét, **Dr. Tar Károlynét** a Belvárosi Közösségi Ház igazgatóját. Hangsúlyozta, hogy „ezzel a rendezvénnyel és más egyéb rendezvényeinkkel is fő célunk, hogy megmutassuk a vak és gyengénlátó illetve más embereknek is az utat a művelődés irányába, melyet a ma 200 éve született francia Louis Braille-nek köszönhetünk. Manapság az egyszerű, ügyesen kidolgozott Braille pontrendszer, a látássérültek millióinak teszi elérhetővé az írott szót.

Dr. Szőke László ünnepi beszédében írásrendszerünk megalkotójának méltatását követően, röviden bemutatta Louis Braille élettörténetét, a Braille írás és nyomda, áldásos tevékenységét, mellyel folyóiratok, irodalmi művek sokasága teszi lehetővé a vak ember számára a tájékozódást, tájékoztatást. A pontírás és olvasás megtanulása az infokommunikáció akadálymentesítésében igen fontos eszköz, főként a munkavállalás és munkavégzés során.█

Az Emlékezést a vak és gyengénlátók „Óda a fényhez” antológiájának néhány gyönyörű és sokat mondó verseivel színesítették olyan neves látássérült előadók, mint **Ézsiás László**, **Geriné Jóna Ilona**, **Donkó Jenő** és **Lakó Sándor**.

Hallhattunk még a délelőtt folyamán a Braille írás fejlődéséről egy terjedelmes előadást a Pécsről ideutazó **Görgényi Miklós** szakértőtől is, aki végig kalauzolt bennünket az 1800-as évektől napjainkig, sőt azt is vázolta, hogy a világ számos nyelvén lehet a Braille írást alkalmazni.

Az Emlékezést **Lakó Sándor** csodálatos éneke zárta, ezt követően Rózsa Dezső a délelőtti házigazdája egy állófogadásra invitálta a vendégeket.

A délutáni Konferenciát **Fodor Antalné** a Fehér Bot Alapítvány titkára nyitotta meg, aki első előadóként mutatta be **Prónay Beátát** az ELTE Bárczi

Gusztáv Gyógypedagógiai Főiskolai karának docensét. Prónay Bea az EU - hoz való csatlakozás időszakától megfigyelhető lassú szemléletváltásról beszélt, miközben előadásában nyomatékosította, hogy a gyógypedagógia egy komplex ember tudomány, hisz egy élethosszig tartó tanulásról és képzésről van szó a fogyatékkal élő emberek, így a látássérült emberek elemi rehabilitációja során is. Kitért arra is, hogy a rehabilitációs munka egy igen magas szintű szolgáltatás, melyhez jó szakemberekre van szükség, akik folyamatos, szervezett képzésben vesznek részt, hogy lépést tartsanak a fejlődő tudományokkal, azok gyakorlatban történő ismereteik átadásával. Statisztikai adatokkal támasztotta alá - a WHO jelentése alapján mindenki megdöbbenésére-, hogy 2020-ra a világban 76 millió vak ember fog élni veleszületett vagy szerzett vakság folytán. Ezzel azt akarta illusztrálni, hogy a rehabilitációra való igény, illetve a szolgáltatások száma, nem lehet kérdéses az elkövetkezendő időszakokban. Az akadálymentesítés nem csak a rámpásításról, hanem megfelelő információáramlásról kell, hogy szóljon, a megfelelő eszközökkel, ismeretekkel, hiszen – „a klienseknek joguk van a magas szintű képzésekre”.

Lechnerné Vadász Judit rehabilitációs szakértő is az elemi rehabilitáció fontosságát bizonygatta, hiszen ez az, ami megelőzi az egészségkárosodott emberek nyílt munkaerőpiacra való felkészülését, felkészítését. A fogyatékos személyek foglalkozási rehabilitációjában egy összetett célrendszerrel van szó, sok szakma szervezett együttműködését igényli, az inaktivitás felszámolását és a szociális felzárkóztatást irányozza elő. Kihangsúlyozta, hogy a rendszerváltás után az egészségkárosodott emberek kiszorultak a munkaerőpiacról, melynek következtében a rehabilitációs rendszer, rendkívül rövid idő alatt, 18 -20 év alatt alakult ki. A Munkaügyi Központok kirendeltségei, nyilvántartásba veszik az egészségkárosodott embereket, majd a rehabilitáció igénybevétele és álláshelyek felderítése, munkavállalók kiközvetítése, támogatások folyósítása, együttműködési megállapodások megkötése, szakértők delegálása a fő feladat.

Az előadók sorát **Dr. Szabó Miklós** a Fehér Bot Alapítvány elnöke zárta. A látássérültek komplex rehabilitációja keretében ismertette az alapítvány fő tevékenységeit, sikereit, melyet a következőképpen mutatott be:

- „Szélesedett az ügyfélkörünk, hiszen más fogyatékkal élők számára is házhoz visszük a segítséget speciális családsegítő szolgáltatással, mi több szociális szolgáltatásaink a rehabilitációval párhuzamosan történnek. Az első öt éves időszakban öt támogató szolgálatot hoztunk létre.

- A második öt éves tervben a rehabilitációra és foglalkoztatásra helyeződött a hangsúly. 2004-ben megalakult a Hajdú – Sansz Kht. Az alapítvány 2004-ben a foglalkozási rehabilitációs központot, 2006. évben az elemi rehabilitációs központot hozta létre. 2007-ben a két intézmény összevonásra került. Az alapítvány elemi és foglalkozási rehabilitációs szolgáltatásait a Szociális és Munkaügyi Minisztérium valamint a Fogyatékos Személyek Esélyegyenlőségéért Közalapítvány támogatásával Nyíregyháza, Debrecen, Szolnok, és Hajdúdorog telephelyeken biztosítja.

- A komplex szolgáltatások további szélesítése érdekében az alapítvány felnőttképzési akkreditációt szerzett Okj-s képzések szervezéséhez.

A jövőben a minőségirányítási rendszer fejlesztése a legfontosabb cél és feladat. Jelenleg 80 dolgozóval rendelkezik az alapítvány. Megfelelő információs anyagaink, honlapunk, tájékoztató füzetünk adnak felvilágosítást az alapítvány tevékenységeiről.

- Az Észak – alföldi régióban jó kapcsolataink vannak egészségügyi-érdekképviselői- szociális szervezetekkel, foglalkoztatási társ szervezetekkel, amelyekkel az együttműködések erősítése nagyon fontos. A hálózat építését is támogatta a Minisztérium és a FOKA, az alapítványunk felé.”

Az előadás végén Dr. Szabó Miklós a látássérültek elemi és foglalkozási rehabilitációs központ munkatársainak sok sikert kívánt, majd megköszönte minden jelenlévőnek, hogy elfogadták meghívásunkat a Konferenciára és a Braille Emlékülésre.

A délután programja kitüntetések átadásával folytatódott, ahol a Fehér Bot Alapítvány kuratóriuma az alapítvány logójával ékesített emlékplakett kitüntetésben részesítette:

- **Prónay Beáta** az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Főiskolai Kar docensét,

- **Lechnerné Vadász Judit** rehabilitációs szakértőt, a Foglalkozási és Szociális Hivatal főtanácsosát.

Luise Braille születésének 200. évfordulója alkalmából készített emlékplakettet kapott:

- **Fehér Ildikó** a Foglyatékos Személyek Esélyegyenlőségéért Közalapítvány rehabilitációs Programirodájának vezetője,

- **Tolnainé Csattos Márta** a Vakok Állami Intézetében a Vakok Elemi Rehabilitációs Csoportjának vezetője,

- **Rózsa Dezső** az alapítvány kulturális segítője.

A kitüntetéseket és a Braille Emlék plaketteket Monostori Viktória a hajdúdorogi Szent Bazil Oktatási Központ tanára készítette.

Gratulálunk a kitüntetetteknek!

Pappné Karcagi Márta művelődésszervező